

Roma vizyonu belirliyor - Numara On Bir

Peygamberliğin Üçlü Uygulanışını Anlamak: 11 Eylül 2001 ve Laodikya Adventizmi için Nihai Sınama Süreci

Jeff Pippenger
2024-08-30

Nasıl ki 11 Ağustos 1840, Miller'in benimsediği kuralları doğruladıysa, 11 Eylül 2001'den sonra görmek isteyenlerce, Future for America'nın benimsediği peygamberlik ilkelerinin, Yeşaya kitabının yirmi sekizinci bölümünde ortaya konulduğu üzere, geç yağmurun gerçek Kutsal Kitap metodolojisi olduğu görüldü. Kutsal tarihte ortaya konulduğu biçimiyle reform çizgisi üzerine reform çizgisi ilkesinin uygulanması, 11 Eylül 2001'in 11 Ağustos 1840'ın bir tekrarı olduğunu teyit etti.

Vahiy'in 10. bölümündeki kudretli meleğin 1840'ta indiğini ve bunun, O'nun 2001'deki inişini sembolize ettiğini gördüler. İslam'la ilgili bir peygamberlik yerine getirilirken her iki melek de indi. Ardından erkekler ve kadınlar yöntemin etkinliğine karşılık verdikçe hareket büyüdü. Laodikya Yedinci Gün Adventizmi'nin liderliği, 1989'da zamanın sonunda atlandı ve o kilise şimdi nihai sınanma sürecine girdi; bu sırada Rab, üçüncü meleğin hareketini son günlerdeki sözcüleri olarak seçmeye başlamıştı.

Son günler için verilmiş kuralların en başta geleni, peygamberliğin üçlü uygulandıydı. Özellikle o dönemde, üç belanın üçlü uygulandı 11 Eylül 2001 olayını son derece açık biçimde teyit ediyordu. Bu hakikat dürüstçe incelendiğinde, o sırada gerçeği arayan yürekler tarafından Yeremya'nın "eski yolları"na yönlendirilenler, peygamberliklerin gerçekleşmesini ve üçüncü meleğin hareketi tarafından benimsenen peygamberlik yorum kurallarının geçerliliğini gördüler.

Öncülerin, Vahiy'in dokuzuncu bölümündeki birinci 'vay'ın tarihine ilişkin doğru anlayışının İslam'ı temsil ettiği görüldü. Sahte peygamber Muhammed'in o tarihin kralı olduğu görüldü. O tarihte İslam Roma İmparatorluğu'na saldıracaktı ve savaş yöntemi özellikle ansızın ve beklenmedik biçimde vurmak olarak tanımlanmıştı. Bu bakımdan, bizzat İslam'ın savaş yönteminin "assassin" kelimesinin etimolojik köklerini sağladığı anlaşıldı. O tarihte İslam Roma'nın ordularına zarar verecekti ve dönem yüz elli yıllık bir zaman peygamberliği doğrultusunda sona erdi. Bu zaman peygamberliği 27 Temmuz 1449'da sona erdiğinde, ikinci 'vay'ın zaman peygamberliği ve tarihi başladı.

Bu, üç yüz doksan bir yıl ve on beş gün süren ve 11 Ağustos 1840'ta sona eren başka bir zamanla ilgili peygamberliği başlattı. O tarihte İslam'ın peygamberlikteki rolünü temsil eden hükümdar, ilk belanın tarihinde Muhammed tarafından önceden örneklenmiş olan Ottman'dı. Dokuzuncu bölüm, ikinci belanın tarihinde İslam'ın Roma'nın ordularını öldüreceğini söyler. Yine de savaş tarzlarını sürdürecektir, ani ve beklenmedik saldırılar düzenleyeceklerdi; ancak o tarihte barut ilk kez icat edilip kullanıldı, bu nedenle ikinci bela, suikastçının ani saldırısıyla temsil edilen ve ayrıca patlayıcıları da içeren bir savaş tarzını ifade ediyordu.

11 Eylül 2001'de İslam'ın üçüncü belası, Roma'nın ruhani ordularını patlayıcılarla aniden vurdu. Bu olay birkaç peygamberlik çizgisinin başlangıcını işaretledi, ancak temeli açıkça birinci ve ikinci belanın önceki iki tanığı üzerine kurulmuştu. Olay, 11 Ağustos 1840'ta ikinci belaya ilişkin İslam peygamberliği yerine geldiğinde ve Vahiy 10'un meleği indiğinde Millerci hareketin güçlenmesi nasıl gerçekleştiyse, üçüncü belaya ilişkin İslam peygamberliği geldiğinde de o tarihte Vahiy 18'in meleğinin inişini işaretlediğini açıkça gösterdi.

"Şimdi de New York'un bir gelgit dalgasıyla silinip süpürüleceğini ilan ettiğimi söyleyen haberler mi çıkıyor? Bunu asla söylemedim. Orada yükselen o büyük binalara, kat üstüne kat çıktıkça bakarken şunu söyledim: 'Rab yeri şiddetle sarsmak için kalktığında ne korkunç sahneler yaşanacak! O zaman Vahiy 18:1-3'ün sözleri yerine gelecek.' Vahiy kitabının on sekizinci bölümünün tamamı, yeryüzüne gelecek olana dair bir uyarıdır. Ama New York'a gelecek olana ilişkin özel bir ışığım yok; yalnızca biliyorum ki bir gün oradaki büyük binalar Tanrı'nın gücünün altını üstüne getirip devirmesiyle yerle bir edilecek. Bana verilen ışığa göre, dünyada yıkım var. Rab'den gelecek tek bir söz, kudretli gücünün tek bir dokunuşu, ve bu devasa yapılar yıkılacaktır. Korkunçluğunu hayal bile edemeyeceğimiz sahneler yaşanacak." Review and Herald, 5 Temmuz 1906.

Future for America hareketi o zaman, görmek isteyenler tarafından, Millerci hareketin bir paraleli olarak görüldü. Üçüncü "vay" olarak tanımlanan İslam, o andan itibaren mesajın temel bir unsuru haline geldi. İlham, Vahiy'deki meleğin indiğinde geç yağmurun geleceğini açıkça öğretti.

"Son yağmur Tanrı'nın halkının üzerine yağacak. Kudretli bir melek gökten inecek ve bütün yeryüzü onun yüceliğiyle aydınlanacak." Review and Herald, 21 Nisan 1891.

Yahuda oymağından Aslan, son yağmurla ilgili daha kapsamlı bir anlayışı açığa çıkarmaya başladığında, halkını son yağmurun başlıca referans noktası olan Yoel kitabına yönlendirdi. O noktada, 11 Eylül 2001'den sonra harekete katılan kişilerden bazıları, Yoel'de Tanrı'nın asmasını tahrip eden ve Gece Yarısı Çılgılığı'nın uyanışına yol açan böceklerin İslam'ı temsil ettiğine karar verdiler. Böceklerin Roma'yı temsil ettiğini göremediler ya da görmek istemediler.

Üç "vay"a ilişkin peygamberlik sözünün üçlü uygulandığının fark edilmesiyle ortaya çıkan güçlü ışık, böceklerin İslam'ı temsil ettiği yönündeki iddialarına kutsal olmayan bir mantıksal destek sağladı. Her zaman olduğu gibi, bir kez kişisel bir yorum benimsendiğinde, yanlış varsayımı ayakta tutma girişimiyle Kutsal Yazılar çarpıtılır. Görüşlerini savunma çabalarında, tip ve antitip ilkesini anlamadıklarını gösterdiler.

İlahiyat ve Kutsal Kitap çalışmalarında "tip" ve "antitip" terimleri, biri diğerine önceden işaret eden ya da onu önceden haber veren iki unsur arasındaki ilişkiyi tanımlamak için kullanılır. Bu kavram çoğu zaman "gölge" ve "asıl"ın daha geniş kategorileri altında ele alınır.

Tip, Yeni Ahit'teki karşılığı olan bir olay, kişi ya da kurumu önceden haber veren veya ima eden Eski Ahit'teki bir olay, kişi ya da kurumdur. Sembolik bir habercidir. Antitip, tipin yerine gelmesi veya gerçekleşmesidir. Tip tarafından önceden haber verilen gerçekliktir. "Gölge" ve "asıl" kavramı, tip ile antitip arasındaki ilişkiye paraleldir. "Gölge" (tip)i, "asıl" ise (antitip)i temsil eder.

Öyleyse yiyecek ya da içecek konusunda, bir kutsal gün, yeni ay ya da Şabat günleriyle ilgili olarak kimse sizi yargılamasın; bunlar gelecek olan şeylerin gölgesidir; ama beden Mesih'indir. Koloseliler 2:16, 17.

Çünkü Yasa, gelecek iyi şeylerin kendisi değil, yalnızca gölgesidir; bu nedenle her yıl sürekli olarak sundukları o kurbanlarla Tanrı'ya yaklaşanları asla yetkin kılamaz. İbraniler 10:1.

11 Eylül 2001 sonrasındaki, Yoel'e ve Papalık Roma'sının dört böcekle simgelenerek doğru biçimde tanımlanmasına—böylece Laodikya Adventizmi'nin kademeli yıkımını tasvir eden—ilişkin tartışmada, böceklerin İslam olduğunu savunanlar yalnızca üç belanın üçlü uygulanmasına kutsal olmayan bir vurgu yapmakla kalmayıp, ayrıca Roma'nın antitipine işaret eden tiplere atıfta bulunup bu tiplerin aslında İslam'ı tanımladığını iddia ettiler. Bunu yaparken, ya tip ve antitip ilkesini gerçekten anlamadıklarına ya da tipleri çarpıtmanın amacı haklı çıkarmak için meşru bir araç olduğuna inandıklarına dair kanıt sundular.

Roma konusundaki mevcut tartışmada, Daniel 11:14'teki "yağmacılar"ın Amerika Birleşik Devletleri olduğu yönündeki hatalı fikri benimseyenlerin, hem kehanetin üçlü uygulamasını hem de tip ve antitip ilkesini doğru şekilde anlamadıklarına dair bir kez daha kanıt vardır.

“Haydutlar”ın Amerika Birleşik Devletleri olduğunu savunanlar, görüşlerini savunmak istediklerinde, Roma'nın üçüncü tezahürü olan modern Roma'nın Amerika Birleşik Devletleri olduğunu sözde kanıtlamak için üç Roma'ya ilişkin üçlü uygulamayı kullanırlar. Onların bunu kasıtlı olarak yalancı şahitlik amacıyla yapmadıklarına ve yalnızca peygamberliğin üçlü uygulamasının kurallarına dair kör bir cehalet sergilediklerine güvenerek, ilk iki Roma'nın peygamberî bir özelliğini kullanır ve Roma tarihindeki bir özelliğin modern Roma'yı tanımladığını ileri sürerler.

Putperest Roma, Roma'nın üç peygamberî gerçekleşmesinin ilkidir. Daniel kitabının sekizinci bölümünde Putperest Roma, eril küçük boynuzdur. İkinci bölümde Putperest Roma devlet idaresidir. Daniel kitabının yedinci bölümünde Putperest Roma on parçalı bir krallığa bölünür.

Roma'nın ikinci tezahürü, sekizinci bölümde dişil bir küçük boynuz olarak, ikinci bölümde kilise siyaseti olarak, yedinci bölümde ise küfürler eden ve üç boynuzu söküp atan boynuz olarak görülen Papalık Roma'sıdır. Putperest Roma tekil bir güçtür, ancak Papalık Roma'sı ikili bir güçtür; putperest Roma'nın önceki siyasal yapılarının devlet erki üzerinde egemenlik kuran Papalık Kilisesini temsil eder. 1798'de Papalık gücü ölümcül yarasını aldı, ancak bir kilise olmayı bırakmadı; yalnızca daha önce kontrol ettiği sivil güç ortadan kaldırıldığı için Kutsal Kitap peygamberliğindeki canavar olmayı bıraktı.

İkinci Roma Papalık Roma'sıdır ve Kutsal Kitap peygamberliğinde bir güç (canavar) olarak yalnızca, küfürkâr planlarını yürütmek üzere devlet gücünü kontrol etme yeteneğine sahip olduğunda işlev gördü. Birinci Roma tek bir güçtü, ikinci Roma ikili bir güçtü ve üçüncü Roma üçlü bir güçtür. Roma'nın üç tezahürü, peygamberliğin her üçlü uygulamasında olduğu gibi aynı ilkeler tarafından yönetilir. Peygamberlik bakımından üç 'vay', üç Babil, üç Roma ve üç İlyas vardır. Tip ve antitip açısından, üçlü uygulamaların herhangi birindeki ilk iki tezahür, üçüncü

gerçekleşmenin gölgesini sağlayan tiplerdir; üçüncü gerçekleşme ise peygamberliğin üçlü uygulamasının antitipi ve özüdür.

Roma söz konusu olduğunda, ilk iki Roma'nın özellikleri, hem pagan Roma'nın hem de papalık Roma'sının hükümdarına Pontifex Maximus unvanını verdiklerini gösterir. Bu nedenle, modern Roma'nın hükümdarının unvanı Pontifex Maximus olurdu; bu unvan Amerika Birleşik Devletleri'ndeki hiçbir başkana hiçbir zaman atfedilmemiştir. İlk iki Roma, kendi tarihsel dönemlerinde taht üzerindeki otoriteyi tesis edebilmek için üç coğrafi engeli aşmıştır. 1798'e kadar Amerika Birleşik Devletleri'nin üç coğrafi engeli aştığına dair hiçbir kanıt yoktur.

İlk iki Roma için, en üstün biçimde hüküm sürecekleri belirli bir zaman dilimi tespit edilmişti. Daniel 11. bölümün 24. ayetinde putperest Roma'nın bir "zaman", yani üç yüz altmış yıl hüküm sürdüğü belirtilir; bu da MÖ 31'deki Aktium Savaşı'ndan MS 330 yılına kadar olan döneme tekabül eder. Papalık Roması'nın ise, üç boynuz kaldırıldıktan sonra, 538'den 1798'e kadar bin iki yüz altmış yıl hüküm sürdüğü defalarca belirtilir. Yeşaya 23. bölümde Amerika Birleşik Devletleri, bir kralın günleri gibi yetmiş sembolik yıl hüküm sürecek olarak tanımlanır; ancak yetmiş sembolik yıl boyunca hüküm sürmesinden önce üç coğrafi engeli hiçbir zaman ortadan kaldırmamıştır.

Modern Roma, Daniel kitabının on birinci bölümünün 40-42. ayetlerinde, güneyin kralı, görkemli ülke ve Mısır'dan oluşan üç coğrafi engelin üstesinden gelen olarak tasvir edilir; bu üç engel yenilip Roma'nın egemenliği altına alındığında ise ejderha, canavar ve sahte peygamberin üçlü birliğini oluştururlar. Yuhanna ayrıca, papalık canavarının ölümcül yarasının iyileştiğini ve ardından simgesel olarak kırk iki ay boyunca hüküm sürdüğünü bildirir.

Ve onun başlarından birinin sanki ölümcül bir yara almış olduğunu gördüm; ve ölümcül yarası iyileşti; ve bütün dünya şaşkınlıkla canavarın ardından gitti. Ve canavara güç veren ejderhaya tapındılar; ve, "Canavar gibisi kim var? Ona kim savaş açabilir?" diyerek canavara tapındılar. Ve ona büyük sözler ve küfürler söyleyen bir ağız verildi; ve ona kırk iki ay boyunca sürmesi için yetki verildi. Vahiy 13:3-5.

Ölümcül yarası iyileştirildikten sonra kırk iki sembolik ay boyunca hüküm süren canavar Roma iktidarındır.

Vahiy 13'ün peygamberliği, kuzu gibi boynuzları olan canavarla temsil edilen gücün, 'yeryüzünü ve onda oturanları' papalığa (orada 'pars'a benzer' canavarla simgelenen) tapınmaya zorlayacağını bildirir... Hem Eski hem de Yeni Dünya'da, yalnızca Roma Kilisesi'nin otoritesine dayanan Pazar günü kurumuna gösterilen saygıda papalık hürmet görecektir. Büyük Mücadele, 578.

Putperest olan Birinci Roma, Daniel 11:24'ün yerine gelmesi olarak üç yüz altmış yıl boyunca mutlak otoriteyle hüküm sürdü ve bunu, Daniel 8:9'un yerine gelmesi olarak üç coğrafi engeli ortadan kaldırdıktan sonra yaptı.

Papalık, ikinci Roma, Kutsal Kitap'taki çeşitli pasajların yerine gelmesi olarak bin iki yüz altmış yıl boyunca mutlak egemenlikle hüküm sürdü ve bunu, Daniel kitabının yedinci bölümünün

sekizinci ve yirminci ayetlerinin yerine gelmesi uyarınca üç coğrafi engeli ortadan kaldırdıktan sonra yaptı.

Modern Roma, Daniel 11:40'ta güneyin kralını yener; ardından 41. ayette görkemli ülkeyi ve 42. ayette Mısır'ı yener. Modern Roma, Daniel kitabının on birinci bölümündeki kuzeyin kralıdır.

Putperest olan birinci Roma zulmeden bir güçtü ve Papalık olan ikinci Roma da zulmeden bir güçtü; dolayısıyla modern Roma da zulmeden bir güç olacaktır.

Amerika Birleşik Devletleri, modern Roma'nın gerçekleştirdiği üçüncü zulme katılacaktır. Ancak bu, Amerika Birleşik Devletleri'ni papalık gücü olarak tanımlamaz; yalnızca son günlerde Amerika Birleşik Devletleri'nin papalık gücüyle ilişkisinin bir özelliğini belirtir.

Amerika Birleşik Devletleri'nin son günlerde "senin halkının haydutları" olduğunu savunmak isteyenler, Amerika Birleşik Devletleri'ni yanlış biçimde tanımlamak için üç Roma'nın üçlü uygulamasına başvururlar. Üçlü uygulama bağlamında başvurdukları bu kusurlu yöntem, ilk iki Roma'nın bir özelliğini belirlemeye ve üçüncü Roma'nın, Roma'nın kendisi değil, Roma'ya ait peygamberi bir özellik olduğunu ileri sürmekte ısrar etmeye dayanır.

MS 321'de Konstantin'in tarihteki ilk Pazar günü yasasına ve MS 538'de Papalık Roma'nın Pazar günü yasasına işaret ederek, Amerika Birleşik Devletleri'nde yakında çıkacak Pazar günü yasasının ABD'yi modern Roma olarak tanımladığını iddia ediyorlar; ayrıca, Daniel'in sözünü ettiği "ıssız bırakıcı iğrençlikler" görüldüğünde kaçmaya dair İsa'nın uyarısını Pazar günü yasasıyla ilişkilendirerek hatalı uyarlamalarını daha da bulandırıyorlar. İsa'nın sözünü ettiği "ıssız bırakıcı iğrençlik" son günlerde iki Pazar günü yasasına işaret eder; fakat bu, canavarın işaretinden sakınma uyarısı değil, kaçmaya dair bir uyarı oluşuyla bambaşka bir sembolizmdir. Onların hatalı fikri, son günlerde iki ayrı Pazar günü yasası olduğu gerçeğini bile ele almıyor.

Şu halde, peygamber Daniel'in sözünü ettiği, kutsal yerde duran ıssız bırakıcı iğrençliği gördüğünüzde (okuyan anlasın): O zaman Yahudiye'de bulunanlar dağlara kaçsın; damda olan, evinden bir şey almak için aşağı inmesin; tarlada olan da giysisini almak için geri dönmessin. O günlerde gebe olanların ve emzirenlerin vay haline! Ama kaçışınızın kışa ya da Şabat gününe rastlamaması için dua edin. Matta 24:15-20.

"Peygamber Daniel'in sözünü ettiği yıkıcı iğrençlik", putperest Roma'nın M.S. 66'dan 70'e kadar tapınağı ve şehri kuşatıp ardından yıktığı dönemde Yeruslaim'in yaklaşan yıkımından ne zaman kaçmaları gerektiğini belirleyen, İsa'nın halkına verilmiş bir işaret.

İsa, dinlemekte olan öğrencilerine, dinden dönmüş İsrail'in üzerine gelecek yargıları ve özellikle de Mesih'i reddetmeleri ve O'nu çarmıha germeleri nedeniyle başlarına gelecek cezalandırıcı intikamı açıkladı. Korkunç doruk noktasından önce yanılmaya yer bırakmayan belirtiler görülecekti. Korkulan saat ansızın ve hızla gelecekti. Ve Kurtarıcı takipçilerini uyardı: "Bunun için, peygamber Daniel'in sözünü ettiği yıkıma yol açan iğrenç şeyi kutsal yerde dikilmiş olarak gördüğünüzde (okuyan anlasın), o zaman Yahudiye'de olanlar dağlara kaçsın." Matta 24:15, 16; Luka 21:20, 21. Romalıların putperest sancakları, şehir surlarının dışına birkaç furlong uzanan kutsal toprakta dikildiğinde, Mesih'in takipçileri güvenliği kaçışta

aramalıydı. Uyarı işareti görüldüğünde, kurtulmak isteyenler hiç vakit kaybetmemeliydi. . .

“Kudüs’ün yıkımı sırasında tek bir Hristiyan bile ölmedi. Mesih, öğrencilerini uyardı ve onun sözlerine inanan herkes vaat edilen işareti bekledi... Hiç vakit kaybetmeden güvenli bir yere—Şeria Nehri’nin ötesinde, Perea bölgesindeki Pella kentine—kaçtılar.” Büyük Mücadele, 25, 30.

538 yılı yaklaşırken, o dönemin Hristiyanları kilisenin putperestlikle yapılan bir uzlaşma sonucu yozlaştığını fark ettiler ve Mesih’in uyarısına dayanarak, İkinci Selanikliler’in ikinci bölümünde elçi Pavlus’un tanıklığı aracılığıyla verilen ışıkla birlikte, peygamberlikte sözü edilen bin iki yüz altmış yıllık çöle kaçtılar.

"Ancak Mesih'in gelişinden önce, peygamberlikte önceden bildirilen dini dünyadaki önemli gelişmeler meydana gelecekti. Elçi şöyle dedi: 'Aklınız çabucak sarsılmasın, telaşa kapılmayın; Mesih'in günü yakındır diye, ne bir ruhtan, ne bir sözden, ne de bizdenmiş gibi görünen bir mektuptan. Hiç kimse sizi hiçbir yolla aldatmasın; çünkü o gün, önce bir dinden dönme olmadıkça ve günah insanı, mahvoluşun oğlu ortaya çıkmadıkça gelmeyecek; bu kişi, Tanrı diye adlandırılan ya da tapınılan her şeye karşı gelir ve kendini onların hepsinden üstün kılar; öyle ki Tanrı'nın tapınağında Tanrıymış gibi oturup kendini Tanrı olarak gösterir.'"

Pavlus’un sözleri yanlış anlaşılmalıydı. Özel bir vahiy aracılığıyla Selaniklileri Mesih’in hemen geleceği konusunda uyardığı öğretilmemeliydi. Böyle bir tutum iman karışıklığına yol açardı; çünkü hayal kırıklığı çoğu kez imansızlığa götürür. Bu nedenle elçi, kardeşleri, böyle bir mesajı sanki ondan gelmiş gibi kabul etmemeleri konusunda uyardı ve Daniel peygamberin bu denli açık biçimde betimlediği papalık gücünün henüz ortaya çıkıp Tanrı’nın halkına karşı savaş açacağı gerçeğini vurguladı. Bu güç ölümcül ve küfürkâr işini yerine getirene kadar, kilisenin Rab’lerinin gelişini beklemesi boşuna olacaktı. Pavlus, “Ben daha aranızdayken size bunları anlattığımı hatırlamıyor musunuz?” diye sordu.

Gerçek kiliseyi kuşatacak olan sıkıntılar korkunçtu. Hatta elçinin yazdığı sırada bile, 'yasa tanımazlığın sırrı' işlemeye başlamıştı. Gelecekte meydana gelecek olan gelişmeler ise, 'Şeytan'ın etkinliğiyle, tüm güç ve işaretler ve yalancı harikalarla ve helak olanlarda haksızlığın her türlü aldatıcılığıyla' olacaktı.

Elçinin, 'gerçeğin sevgisini' kabul etmeyi reddedecek olanlar hakkındaki ifadesi özellikle ciddidir. Gerçeğin mesajlarını bilerek reddedecek olanların hepsi için şöyle açıkladı: "Bu nedenle Tanrı onların üzerine güçlü bir aldaniş gönderecek ki yalana inansınlar; öyle ki gerçeğe inanmayıp haksızlıktan zevk alanların hepsi mahkûm edilsin." İnsanlar Tanrı'nın merhametle onlara gönderdiği uyarıları cezasız kalarak reddedemezler. Bu uyarılardan yüz çevirmekte ısrar edenlerden Tanrı Ruhunu geri çeker ve onları sevdikleri aldanişlara bırakır. Elçilerin İşleri, 265, 266.

Putperestlik ile kilise arasındaki uzlaşma, o dönemin Hristiyanlarını Papalık Roması’ndan ayrılmaya sevk eden uyarı işaretiydi; ancak şunu da belirtmek gerekir ki, İsa’nın kaçmaya dair uyarısına Pavlus’un kattığı ışık, William Miller’ın Daniel kitabındaki “sürekli”nin putperest Roma’yı temsil ettiğini anladığı aynı pasajdır. Putperest Roma’nın engelleyici rol üstlenmesi ve

ardından Papalık Roması'nın tahta çıkabilmesi için ortadan kalkması arasındaki peygamberlik ilişkisi anlaşılması gereken bir hakikatti; çünkü bu peygamberlik ilişkisini tanımamanın sonuçları, o gerçeği sevmeyenlerin üzerine güçlü bir aldanış getirecekti. Kardeş White aynı tarihe değinir:

Sadık kalmak isteyenlerin, rahiplik kisvelerine büründürülerek kiliseye sokulan aldatmacalar ve iğrençlikler karşısında dimdik durabilmeleri çetin bir mücadeleyi gerektiriyordu. Kutsal Kitap imanının ölçütü olarak kabul edilmiyordu. Din özgürlüğü öğretisi sapkınlık sayılıyordu ve onu savunanlar nefretle karşılanıp takibata uğratılıyorlardı.

"Uzun ve ağır bir mücadelenin ardından, sadık birkaç kişi, mürted kilise hâlâ kendisini yalandan ve putperestlikten kurtarmayı reddederse onunla her türlü birliği feshetmeye karar verdiler. Tanrı'nın sözüne itaat etmek istiyorlarsa, ayrılığın mutlak bir zorunluluk olduğunu gördüler. Ruhları için ölümcül olan hatalara hoşgörü göstermeye cesaret edemediler ve çocuklarının ve torunlarının imanını tehlikeye atacak bir örnek teşkil etmeyi göze alamadılar. Barış ve birliği sağlamak için, Tanrı'ya sadakatle bağdaşan her türlü tavizi vermeye hazırıldılar; fakat ilke pahasına elde edilecek bir barışın bile fazlasıyla pahalıya mal olacağını düşünüyorlardı. Eğer birlik ancak hakikat ve doğruluğun taviz verilmesiyle sağlanabiliyorsa, o halde ayrılık olsun, hatta savaş olsun." Büyük Mücadele, 45, 46.

Son günlerde Amerika Birleşik Devletleri ile papalık arasındaki peygamberlik ilişkisi, Pavlus'un M.S. 538 yılına kadar uzanan süreçte putperest Roma ile papalık Roma'sı arasındaki ilişkiyi tanımlamasıyla tipolojik olarak örneklendirilmiş ve vurgulanmıştır. Roma'nın üçlü uygulamasında, putperest Roma, kaçmak için bir işaret olarak yıkıcı iğrençliği tanımlayan İsa'nın sözlerini yerine getirdi ve papalık Roma'sı da İsa'nın sözlerini yerine getirdi. Kızkardeş White, Mesih'in sözlerinin başka bir yerine gelişini tespit eder.

"Şimdi Tanrı'nın halkının yüreğini dünyaya bağlamasının ya da hazinesini dünyada biriktirmesinin zamanı değil. İlk öğrenciler gibi ıssız ve tenha yerlere sığınmak aramak zorunda kalacağımız zaman pek uzak değil. Roma ordularının Kudüs'ü kuşatması Yahudiye'deki Hristiyanlar için kaçış işareti olduğu gibi, ulusumuz papalık Şabatını zorunlu kılan bir karamname çıkardığında bu da bizim için bir uyarı olacaktır. O vakit, dağlar arasındaki ıssız ve tenha yerlerdeki inziva evlerine çekilmek üzere küçük şehirleri de terk etmeye hazırlık olarak büyük şehirlerden ayrılmanın zamanı gelecektir." Tanıklıklar, cilt 5, 464.

Mesih'in dönemindeki Hristiyanlara yönelik uyarı, Kudüs'ten ne zaman kaçmaları gerektiğini belirledi. Beşinci ve altıncı yüzyıllarda Hristiyanlara yönelik uyarı, onların çöle kaçmalarına yol açtı.

Ve kadın, Tanrı tarafından hazırlanmış bir yeri olan çöle kaçtı; orada bin iki yüz altmış gün boyunca beslensin diye. ... Ve kadına, çöle, kendi yerine uçabilsin diye, büyük bir kartalın iki kanadı verildi; orada yılanın önünden bir zaman, zamanlar ve yarım zaman beslenir. Ve yılan, onu sel alıp götürsün diye, kadının ardından ağzından sel gibi su fırlattı. Ve yer kadına yardım etti; yer ağzını açtı ve ejderhanın ağzından çıkan seli yuttu. Ve ejderha kadına öfkelenildi ve Tanrı'nın buyruklarını tutan ve İsa Mesih'in tanıklığına sahip olan soyunun geriye kalanlarıyla savaşmaya gitti. Vahiy 12:6, 15-17.

İsa, Alfa ve Omega olduğu için, bir şeyin sonunu her zaman o şeyin başlangıcıyla gösterir. Papalık gücünün kutsal yerde durduğu kabul edildiğinde, Papalık Roma'sının tarihindeki ıssız bırakan iğrençlik uyarısı fark edildi.

Uyarı Matta, Markos ve Luka tarafından kaydedilmiştir ve her birinde sözcüklerde küçük farklılıklar vardır. Matta şöyle der: "O halde, Peygamber Daniel'in sözünü ettiği yıkıcı iğrençliği kutsal yerde dururken gördüğünüzde," ve Markos şöyle der: "Peygamber Daniel'in sözünü ettiği yıkıcı iğrençliği, bulunmaması gereken yerde dururken gördüğünüzde." Luka şöyle der: "Kudüs'ün ordular tarafından kuşatıldığını gördüğünüzde, onun yıkımının yaklaştığını bilin. O zaman Yahudiye'de bulunanlar dağlara kaçsın."

Üç tanıklığın hepsi birlikte geçerlidir. Daha özel bir uygulamada, Luka'nın Yeruslaim'in ordular tarafından kuşatılmasına dair atfı, MS 66 yılında putperest Roma Yeruslaim'e kuşatmayı başlattığında hâlâ Yeruslaim'de bulunan Hristiyanların derhal kaçmaları gerektiği uyarısını belirtir. Matta'nın "Kutsal Yer'e yaptığı atfı, Pavlus'un "Tanrı'nın tapınağında oturup kendisini Tanrıymış gibi gösteren" "günah adamı" nı tanımlamasıyla örtüşür; böylece "viran eden iğrençlik" in papalıkça yerine getirilişini temsil eder. Markos, "viran eden iğrençlik" in olmaması gereken yerde durduğunu belirtir ve bu, son günlerde Adventizme verilen kaçma uyarısıyla örtüşür. Uyarıların ikisi, uyarıyı okuyan herkesin anlaması gerektiği buyruğuyla bağlantılıdır ve hepsinde, o dönemin Hristiyanlarına kaçmaları gerektiğini bildirecek bir işaretten söz edilir.

"Halkının yağmacıları"nın Amerika Birleşik Devletleri olduğunu ileri sürenler tarafından çarpıtılan üçlü bir uygulamanın yanlış uygulanışı, "yıkıma yol açan iğrençlik" Amerika Birleşik Devletleri'ndeki Pazar yasasında yerine getirildiğinde, o sırada dayatılan Pazar yasasının Amerika Birleşik Devletleri'ni Modern Roma olarak tanımladığını gösterir; zira hem putperest Roma hem de Papalık Roma daha önce Pazar yasasını dayatmıştı.

Bu hatalı uygulamadaki sorun şudur: Putperest Roma'nın Pazar yasası MS 321 yılında gerçekleşti, ancak putperest Roma'nın "ıssız bırakıcı iğrençlik" i MS 66 yılında, yani 321'deki Pazar yasasından 255 yıl önce gerçekleşmişti. Benzer şekilde, "günah adamı" nı ortaya çıkaran uzlaşma, "kanunsuzluğun sırrı şimdiden işliyor" diyen Pavlus'un zamanında zaten yaşanıyordu; oysa papalık Pazar yasası dört yüzyıldan fazla bir süre sonra geldi. Peygamberlik sözünün üçlü uygulamasındaki ilk iki tanık, son günlerdeki üçüncü gerçekleşmenin özelliklerini belirler. Son günlerdeki "ıssız bırakıcı iğrençlik", iki tarihsel tanığa ve Mesih'in sözlerinin Kutsal Kitap'taki üç kaydına dayanarak, bir Pazar yasasının dayatılmasını değil, kaçmaya yönelik bir uyarıyı temsil eder.

Bir sonraki makalede, peygamberliğin üçlü uygulanmasıyla ilişkili yerleşik kurallar bağlamında bu uygulamanın neden hatalı olduğunu ve Mesih'in verdiği uyarı bağlamında Pazar günü yasasının tespitinin neden peygamberlik tarihinin bir çarpıtılması olduğunu irdeleyeceğiz.

Putperestlik ile Hristiyanlık arasındaki bu uzlaşma, kehanette önceden bildirilen ve Tanrı'ya karşı çıkıp kendisini Tanrı'nın üzerine yükselten 'günah adamı'nın ortaya çıkmasına yol açtı. O devasa sahte din sistemi, Şeytan'ın kudretinin bir şaheseridir - dünyayı kendi iradesine göre yönetmek için kendisini tahta oturtma çabalarının bir anıttır. The Great Controversy, 50.

